

คำแปล

Federal Rules of Evidence for U.S. Courts and Magistrates

ข้อบังคับว่าด้วยพยานหลักฐานสำหรับศาลและมาจิสเตรทของสหรัฐอเมริกา

คำแปลโดย พรเพชร วิชิตชลชัย

มาตรา 4 ความเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดีและข้อจำกัด

ข้อ 401 คำนิยาม “พยานที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงในคดี”

“พยานที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงในคดี” หมายความว่า พยานหลักฐานที่มีแนวโน้มที่จะทำให้ความมีอยู่ของข้อเท็จจริงใดโดยผลจากการวินิจฉัยมีความเป็นไปได้มากกว่าหรือน้อยกว่าการไม่มีพยานหลักฐานนั้น”

ข้อ 402 พยานที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงในคดีรับฟังได้ : พยานที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดีรับฟังไม่ได้

“พยานหลักฐานทั้งหลายที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงในคดียอมรับฟังได้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นตามรัฐธรรมนูญ รัฐบัญญัติของรัฐสภา ข้อบังคับนี้ หรือข้อบังคับของศาลสูงสุดที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมาย ส่วนพยานหลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดียอมรับฟังไม่ได้”

ข้อ 403 การตัดพยานซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดีโดยเหตุของอคติ ความสับสน หรือการเสียเวลา

“ถึงแม้จะเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดี พยานหลักฐานนั้นก็อาจถูกตัดออกไปได้ หากคุณค่าแห่งพยานหลักฐานนั้นมีน้ำหนักโดยนัยสำคัญน้อยกว่าอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากอคติที่ไม่ยุติธรรม ความสับสนในประเด็นแห่งคดี การทำให้ลูกขุนเข้าใจผิด หรือเมื่อพิจารณาถึงความล่าช้าอันไม่สมควร เป็นการเสียเวลา หรือเป็นการนำเสนอพยานหลักฐานที่ซ้ำซ้อนกันโดยไม่จำเป็น”

ข้อ 404 พยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะและการกระทำผิดในครั้งก่อนรับฟังเพื่อพิสูจน์การกระทำไม่ได้ เว้นแต่เข้าข้อยกเว้น

(a) **พยานหลักฐานที่เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะโดยทั่วไป** พยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคล หรือภาพลักษณ์ของบุคคลใดไม่อาจรับฟังเพื่อพิสูจน์การกระทำของบุคคลนั้นในโอกาสใดเป็นไปตามบุคลิกลักษณะหรือภาพลักษณ์ของผู้นั้น เว้นแต่

(1) **บุคลิกลักษณะของจำเลยคดีอาญา** พยานหลักฐานเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีของจำเลยอาจนำเสนอต่อศาลในคดีอาญาได้ ในกรณีเช่นนี้ยังการมีสิทธิเสนอภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของจำเลยเป็นการหักล้างได้ หรือถ้าพยานหลักฐานของภาพลักษณ์ของผู้เสียหายจากการกระทำผิดที่

เสนอโดยฝ่ายจำเลยและยอมรับตาม ข้อ 404 (a) (2) เช่นนี้พยานหลักฐานที่เป็นภาพลักษณ์ของจำเลยย่อมถูกเสนอโดยฝ่ายอัยการ

(2) **บุคลิกลักษณะของผู้เสียหายในคดีอาญา** จำเลยคดีอาญามีสิทธิเสนอภาพลักษณ์ของผู้เสียหาย และในกรณีเช่นนี้อัยการโจทก์มีสิทธิเสนอได้เช่นเดียวกัน หรือในความผิดต่อชีวิตซึ่งจำเลยต่อสู้ว่าผู้เสียหายเป็นคนทำร้ายจำเลยก่อน อัยการโจทก์มีสิทธิเสนอพยานหลักฐานเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือบุคลิกลักษณะของผู้เสียหายในทางรักสันติเพื่อเป็นการหักล้างได้

(3) **บุคลิกลักษณะของพยาน** พยานหลักฐานที่เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของพยานอาจนำเสนอได้ตาม ข้อ 607, 608 และ 609

(b) **การกระทำความผิดอาญา การกระทำความผิด หรือการกระทำอื่นๆ** พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญา การกระทำความผิด การกระทำอื่นๆ ไม่อาจนำสืบให้รับฟังเพื่อพิสูจน์บุคลิกลักษณะของบุคคลเพื่อแสดงให้เห็นว่าเขากระทำการดังกล่าวอีก อย่างไรก็ตาม อาจรับฟังเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้ เช่น การพิสูจน์ถึงมูลเหตุจูงใจ โอกาส เจตนา การเตรียมการ การวางแผน ความรู้ การระบุได้ถูกต้อง หรือการปราศจากข้อผิดพลาด หรืออุบัติเหตุ ทั้งนี้หากจำเลยร้องขอ อัยการในคดีอาญาจะต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนพิจารณาหรือระหว่างพิจารณาในกรณีที่ศาลอนุญาตให้ไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าโดยมีเหตุอันควรถึงลักษณะของพยานหลักฐานที่ประสงค์จะนำสืบ

ข้อ 405 วิธีการนำสืบบุคลิกลักษณะ

(a) **กิตติศัพท์หรือความเห็น** ในคดีซึ่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะหรือภาพลักษณ์ของบุคคล รับฟังได้นั้น การนำสืบอาจใช้วิธีให้พยานบุคคลเบิกความถึงกิตติศัพท์ที่เขาได้รับรู้มาหรือให้เบิกความในรูปของความเห็นของพยานนั้น ในการถามค้าน คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งอาจถามค้านเข้าไปถึงการกระทำโดยเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องก็ได้

(b) **การกระทำโดยเฉพาะเจาะจง** ในคดีซึ่งบุคลิกลักษณะหรือภาพลักษณ์ของบุคคลเป็นสาระสำคัญของข้อกล่าวหา ข้อเรียกร้องหรือข้อต่อสู้ การนำสืบอาจใช้วิธีให้เห็นถึงการกระทำโดยเฉพาะเจาะจงของผู้นั้นด้วยก็ได้

ข้อ 406 นิสัย : การกระทำที่ทำเป็นประจำ

พยานหลักฐานที่เกี่ยวกับนิสัยของบุคคลหรือการกระทำที่ทำเป็นประจำเป็นประจำขององค์กรไม่ว่าจะมีพยานหลักฐานอื่นประกอบหรือไม่ และไม่ต้องคำนึงถึงว่าได้กระทำต่อหน้าประจักษ์พยานหรือไม่ ย่อมเกี่ยวข้องถึงข้อเท็จจริงในการนำสืบว่าการกระทำของบุคคลใดหรือองค์กรใดใน

โอกาสหนึ่งโอกาสใดตรงกับนิสัยของบุคคลนั้น หรือตรงกับภาระกระทำที่ทำเป็นประจำขององค์กรนั้น

ข้อ 412 ความผิดเกี่ยวกับเพศ : ความเกี่ยวพันถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของผู้เสียหายในอดีต หรือการชี้ให้เห็นถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศของผู้เสียหาย

(a) **พยานหลักฐานที่โดยหลักแล้วห้ามรับฟัง** พยานหลักฐานดังต่อไปนี้ห้ามรับฟังไม่ว่าในคดีแพ่งหรือคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ไม่ชอบทางเพศของผู้เสียหาย เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามข้อย่อย (b) และ (c)

(1) พยานหลักฐานที่นำเสนอเพื่อพิสูจน์ถึงการที่ผู้เสียหายเกี่ยวข้องในพฤติกรรมทางเพศอื่นนอกจากในคดีนี้

(2) พยานหลักฐานที่นำเสนอเพื่อพิสูจน์ถึงการชี้ให้เห็นถึงการมีสัมพันธ์ทางเพศของผู้เสียหายก่อนหน้านี้

(b) **ข้อยกเว้น**

(1) ในคดีอาญา พยานหลักฐานดังต่อไปนี้ให้นำเสนอได้หากไม่เป็นการขัดต่อข้อห้ามอื่นๆ

(A) พยานหลักฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะเจาะจงของผู้เสียหายที่นำเสนอเพื่อพิสูจน์ว่า บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่จำเลยเป็นที่มาของการร่วมเพศ การบาดเจ็บหรือพยานหลักฐานทางกายภาพอื่นๆ

(B) พยานหลักฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะเจาะจงของผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางเพศ นำเสนอโดยจำเลย เพื่อพิสูจน์ความยินยอมของผู้เสียหาย หรือโดยฝ่ายอัยการโจทก์ และ

(C) พยานหลักฐานซึ่งหากไม่อนุญาตให้นำสืบจะเป็นการละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญของจำเลย

(2) ในคดีแพ่ง พยานหลักฐานที่นำเสนอเพื่อพิสูจน์ถึงพฤติกรรมทางเพศหรือการชี้ให้เห็นถึงการมีสัมพันธ์ทางเพศมาก่อน ย่อมนำเสนอได้หากไม่เป็นการขัดต่อข้อห้ามอื่นๆ ทั้งนี้จะต้องพิจารณาว่าคุณค่าของพยานหลักฐานนั้นมีน้ำหนักมากกว่าอันตรายที่จะเป็นการทำร้ายผู้เสียหายหรือเกิดอคติที่ไม่ชอบแก่คู่ความหรือไม่ พยานหลักฐานเกี่ยวกับกิตติศัพท์ค่าเล่าเรียนทางเพศของผู้เสียหายจะนำสืบต่อเมื่อเป็นประเด็นได้เถียงโดยตรงที่ยกขึ้นมาโดยฝ่ายผู้เสียหาย

(c) **วิธีการพิจารณาว่าจะอนุญาตให้นำสืบหรือไม่**

(1) คู่ความที่ประสงค์จะเสนอพยานหลักฐานภายใต้อนุมาตรา(b) จะต้อง

(A) ยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า 14 วัน ก่อนการพิจารณาระบุโดยเฉพาะเจาะจงถึงพยานหลักฐานที่จำเป็น และระบุถึงวัตถุประสงค์ของการนำสืบ เว้นแต่ศาลเห็นสมควรที่จะยกเว้นกำหนดเวลาดังกล่าว หรืออนุญาตให้ยื่นคำร้องระหว่างการพิจารณา และ

(B) นำส่งคำร้องดังกล่าวให้คู่ความทุกฝ่าย และแจ้งให้ผู้เสียหายทราบ หรือในกรณีที่เห็นสมควร ให้แจ้งไปยังผู้ปกครองหรือผู้แทนของผู้เสียหาย

(2) ก่อนที่จะอนุญาตให้นำเสนอพยานหลักฐานตามข้อนี้ ศาลต้องไต่สวนเป็นการลับ และให้โอกาสผู้เสียหาย และคู่ความที่จะเข้าฟังการไต่สวน รวมทั้งมีสิทธิที่จะแถลงต่อศาล คำร้องนี้เอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งรายงานกระบวนการพิจารณาของการไต่สวนจะต้องปิดผนึกไว้ตลอด เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ 413 พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

(a) ในคดีอาญาที่จำเลยถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ หรือการกระทำล่วงเกินทางเพศในครั้งก่อนๆของจำเลยย่อมนำเสนอได้ และเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงในคดีนั้น

(b) ในคดีที่รัฐบาลประสงค์จะเสนอพยานหลักฐานภายใต้ข้อนี้ อัยการของรัฐบาลจะต้องเปิดเผยพยานหลักฐานแก่จำเลย รวมทั้งบันทึกคำพยานหรือสรุปย่อสาระสำคัญของคำเบิกความที่ประสงค์จะนำสืบ โดยต้องเสนอล่วงหน้าก่อนการพิจารณาไม่น้อยกว่า 15 วัน เว้นแต่ศาลเห็นว่ามีความเห็นสมควรที่จะอนุญาตให้เสนอหลังกำหนดดังกล่าว

(c) บทบัญญัติข้อนี้ไม่กระทบถึงกฎเกณฑ์การห้ามรับฟังหรือการพิจารณาในเรื่องการนำเสนอพยานหลักฐานตามข้ออื่นๆ

(d) เพื่อประโยชน์ของข้อนี้และข้อ 415 “ความผิดฐานล่วงเกินทางเพศ” หมายถึงความผิดตามกฎหมายสหพันธรัฐหรือกฎหมายมลรัฐ(ตามนิยามไว้ในมาตรา 513 ของบรรพที่ 18 ประมวลกฎหมายสหรัฐ) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

(1) การกระทำใดๆตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 109 A ของบรรพที่ 18 ประมวลกฎหมายสหรัฐ

(2) การถูกต้องสัมผัสโดยไม่ได้รับการยินยอมระหว่างส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายจำเลยหรือวัตถุ กับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลอื่น

(3) การถูกต้องสัมผัสโดยไม่ได้รับการยินยอมระหว่างอวัยวะเพศหรือทวารหนักของจำเลย กับส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายบุคคลอื่น

(4) การได้ความสุขทางเพศหรือความรู้สึกยินดีที่เกิดจากการทำให้เกิดความตาย การทำร้ายร่างกาย การเจ็บปวดของบุคคลอื่น หรือ

(5) การพยายามหรือสมคบกันกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ใน (1)-(4)

ข้อ 414 พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันในคดีทำร้ายเด็ก

(a) ในคดีอาญาที่จำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทำร้ายเด็ก พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันหรือการกระทำผิดฐานทำร้ายเด็กในครั้งก่อนๆของจำเลยย่อมนำเสนอได้ และเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องถึงข้อเท็จจริงในคดีนั้น

(b) ในคดีที่รัฐบาลประสงค์จะเสนอพยานหลักฐานภายใต้ข้อนี้ อัยการของรัฐบาลจะต้องเปิดเผยพยานหลักฐานแก่จำเลย รวมทั้งบันทึกคำพยาน หรือสรุปย่อสาระสำคัญของคำเบิกความที่ประสงค์จะนำสืบ โดยต้องเสนอล่วงหน้าก่อนการพิจารณาไม่น้อยกว่า 15 วัน วันแต่ศาลเห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่จะอนุญาตให้เสนอหลังกำหนดดังกล่าว

(c) บทบัญญัติข้อนี้ไม่กระทบถึงกฎเกณฑ์การห้ามรับฟังหรือการพิจารณาในเรื่องการนำเสนอพยานหลักฐานตามข้ออื่นๆ

(d) เพื่อประโยชน์ของข้อนี้ และข้อ 415 “เด็ก” หมายถึงบุคคลอายุต่ำกว่า 14 ปี และ “ความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายเด็ก” หมายถึง ความผิดตามกฎหมายสหพันธรัฐหรือกฎหมายมลรัฐ (ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 513 ของบรรพที่ 18 ประมวลกฎหมายสหรัฐ) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

(1) การกระทำใดๆตามที่บัญญัติไว้ในบทที่ 109 ของบรรพที่ 18 ประมวลกฎหมายสหรัฐ

(2) การกระทำใดๆตามที่บัญญัติไว้ในบทที่ 110 ของบรรพที่ 18 ประมวลกฎหมายสหรัฐ

(3) การถูกต้องสัมผัสระหว่างส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายจำเลยหรือวัตถุ กับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็ก

(4) การถูกต้องสัมผัสระหว่างอวัยวะเพศหรือทวารหนักของจำเลย กับส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเด็ก

(5) การได้ความสุขทางเพศหรือความรู้สึกยินดีที่เกิดจากการทำให้เกิดความตาย การทำร้ายร่างกาย การเจ็บปวดของเด็ก หรือ

(6) การพยายามหรือสมคบกันกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ใน (1)-(5)

ข้อ 415 พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำในลักษณะเดียวกันในคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับการล่วงเกินทางเพศหรือการทำร้ายเด็ก

(a) ในคดีแพ่งซึ่งข้อเรียกร้องเป็นการเรียกค่าเสียหายหรือการแก้ไขเยียวยาจากการกระทำของคู่ความที่เป็นความผิดฐานล่วงเกินทางเพศ หรือฐานทำร้ายเด็ก พยานหลักฐานที่แสดง

ว่า คู่ความกระทำผิดในลักษณะเดียวกัน หรือฐานล่วงเกินทางเพศ หรือฐานทำร้ายเด็ก ย่อม นำเสนอได้ภายใต้ข้อพิจารณาที่กำหนดไว้ใน ข้อ 413 และข้อ 414

(b) คู่ความที่ประสงค์จะเสนอพยานหลักฐานภายใต้ข้อนี้จะต้องเปิดเผยพยานหลัก บานแก่คู่ความฝ่ายตรงข้าม รวมทั้งบันทึกคำพยาน หรือสรุปย่อสาระสำคัญของคำเบิกความที่ ประสงค์จะนำสืบ โดยต้องเสนอล่วงหน้าก่อนการพิจารณาไม่น้อยกว่า 15 วัน เว้นแต่ศาลเห็นว่ามี เหตุผลสมควรที่จะอนุญาตให้เสนอหลังกำหนดดังกล่าว

(c) บทบัญญัติข้อนี้ไม่กระทบถึงกฎเกณฑ์การห้ามรับฟังหรือการพิจารณาในเรื่องการ นำเสนอพยานหลักฐานตามข้ออื่นๆ

ข้อ 607 ผู้ที่อาจหักล้างทำลายน้ำหนัก

ความน่าเชื่อถือของพยานบุคคลอาจถูกโจมตีโดยคู่ความฝ่ายใดก็ได้ รวมทั้งคู่ความ ฝ่ายซึ่งเป็นผู้อ้างพยานบุคคลผู้นั้นเอง

ข้อ 608 พยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะและการกระทำของพยานบุคคล

(a) พยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะในรูปแบบของความเห็นหรือกิตติศัพท์ ความน่าเชื่อถือของพยานบุคคลอาจถูกโจมตีหรือสนับสนุนโดยพยานหลักฐานในรูปแบบของ ความเห็นหรือกิตติศัพท์ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัด ต่อไปนี้

- (1) พยานหลักฐานจะต้องบ่งถึงบุคลิกลักษณะในทางซื่อสัตย์ หรือไม่ซื่อสัตย์ และ
- (2) พยานหลักฐานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะที่ซื่อสัตย์จะรับฟังได้ก็แต่เฉพาะเมื่อ บุคลิกลักษณะของพยานในเรื่องความซื่อสัตย์ได้ถูกโจมตีจากอีกฝ่ายในรูปแบบของความเห็น หรือกิตติ ศัพท์

(b) การกระทำโดยเฉพาะเจาะจง การกระทำโดยเฉพาะเจาะจงของพยาน(นอกจาก เรื่องการกระทำผิดอาญาตาม ข้อ 609) หากนำเสนอเพื่อโจมตีหรือสนับสนุนความน่าเชื่อถือของ พยานบุคคล ไม่อาจนำสืบได้ อย่างไรก็ตามศาลมีดุลพินิจ เมื่อเห็นว่าคุณค่าของความซื่อสัตย์ หรือไม่ซื่อสัตย์ ได้มีการถามค้าน

- (1) พยานบุคคลผู้นั้นในเรื่องความซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ หรือ
- (2) ความซื่อสัตย์หรือความไม่ซื่อสัตย์ของพยานบุคคลซึ่งพยานที่กำลังถูกถามค้านนั้น ได้เบิกความไว้

การเบิกความไม่ว่าโดยจำเลยหรือโดยพยานอื่น ไม่ได้หมายความว่าความถึงการสละสิทธิของ จำเลยหรือของพยานในอันที่จะไม่ให้การปรักปรำตนเอง หากเป็นการเบิกความตอบข้อซักถาม เกี่ยวกับเรื่องความน่าเชื่อถือของพยานเท่านั้น

ข้อ 609 การทำลายน้ำหนักรด้วยพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญา

(a) **กฎทั่วไป** เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำลายน้ำหนักรของพยานบุคคล

(1) พยานหลักฐานที่ว่าพยานบุคคลนั้น ซึ่งไม่ใช่จำเลยได้เคยถูกลงโทษในคดีอาญามาก่อน ทั้งนี้ภายใต้บังคับข้อ 407 โดยความผิดนั้นมีโทษถึงประหารชีวิตหรือจำคุกเกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป และพยานหลักฐานที่ว่าจำเลยเคยถูกลงโทษมาก่อนย่อมนำเสนอได้หากศาลพิจารณาเห็นว่าคุณค่าในการรับฟังพยานหลักฐานนี้มีมากกว่าผลในทางอคติที่จะมีขึ้นแก่จำเลย และ

(2) พยานหลักฐานที่ว่าพยานบุคคลเคยถูกลงโทษทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับความไม่ซื่อสัตย์หรือการแสดงความเท็จโดยไม่คำนึงถึงอัตราโทษ ย่อมนำเสนอได้

(b) **กำหนดเวลา** พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามข้อนี้ จะรับฟังไม่ได้ถ้าระยะเวลาเกินกว่า 10 ปี ได้ผ่านไปนับแต่วันที่ถูกตัดสินลงโทษหรือวันที่พยานบุคคลผู้นั้นถูกปล่อยจากที่คุมขัง แล้วแต่วันใดที่เกินขึ้นภายหลัง เว้นเสียแต่ศาลได้พิจารณาเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว เห็นว่าคุณค่าของคำพิพากษาลงโทษซึ่งสนับสนุนโดยข้อเท็จจริงที่แน่นอนและภายใต้สถานการณ์ซึ่งมีน้ำหนักมากกว่าอคติที่จะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามพยานหลักฐานเกี่ยวกับคำพิพากษาลงโทษความผิดอาญาที่มีอายุเกินกว่า 10 ปี แล้วจะนำเสนอได้ต่อเมื่อคู่ความฝ่ายที่เสนอได้แจ้งให้คู่ความฝ่ายตรงข้ามทราบเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าถึงความประสงค์ที่จะใช้พยานหลักฐานประเภทนี้ เพื่อให้คู่ความฝ่ายตรงข้ามมีโอกาสโต้แย้งการใช้พยานหลักฐานนี้ได้

(c) **ผลการอภัยโทษ การลบล้างความผิด และหนังสือรับรอง การอบรมฟื้นฟู** พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่อาจรับฟังตามข้อบังคับนี้ได้ ถ้าปรากฏว่า

(1) การกระทำความผิดนั้นได้มีการอภัยโทษ การลบล้างความผิด หรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการอบรมฟื้นฟูแล้ว หรือวิธีการอื่นในทำนองเดียวกัน โดยขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นได้ผ่านการอบรมฟื้นฟูและไม่ได้กระทำความผิดอาญาที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือจำคุกเกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป อีก หรือ

(2) คำพิพากษาลงโทษนั้นอยู่ในบังคับของการให้อภัยโทษ การลบล้างความผิด หรือวิธีการในทำนองเดียวกันที่อยู่บนพื้นฐานว่าผู้นั้นบริสุทธิ์

(d) **การดำเนินคดีความผิดเด็กเยาวชน** พยานหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดเด็กและเยาวชน ไม่อาจรับฟังได้ตามข้อบังคับนี้ อย่างไรก็ตามในคดีอาญาศาลอาจอนุญาตให้นำสืบพยานหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดเด็กและเยาวชนของพยานบุคคล (ซึ่งไม่ใช่จำเลย) ถ้าผลของคำวินิจฉัยในคดีนั้น หากรับฟังแล้วจะทำลายน้ำหนักรคำพยานของ

ผู้ใหญ่ และศาลเป็นที่พอใจว่าการรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวเป็นการจำเป็นเพื่อการวินิจฉัยได้ว่า จำเลยกระทำผิดหรือไม่อย่างเป็นธรรม

(e) **คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์** การที่คดีค้างอยู่ในระหว่างพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ (ฎีกา) ไม่มีผลกระทบต่อกรรับฟังคำพิพากษาในคดีนั้น พยานหลักฐานที่ว่าคดีนั้นอยู่ในระหว่างอุทธรณ์รับฟังได้เช่นกัน